

ת"פ 31543/08/12 - מדינת ישראל נגד זיאד אלענאבי

בית משפט השלום בכפר סבא

ת"פ 31543-08-12 מדינת ישראל נ' אלענאבי(עציר)
תיק חיצוני: 369198/12

מספר בקשה: 3

לפני כבוד השופט מיכאל קרשן
המבקשת מדינת ישראל
נגד המשיב זיאד אלענאבי (עציר)
בקשה לביטול פסק הדין ולמתן הוראות למרשם הפלילי

החלטה

עינתי בבקשה החוזרת לביטול פסק הדין וכן בחוות דעת המשנה הפלילי לפרקליט המדינה דאז, עו"ד יהושע למברגר.

עסקינן במקרה בו לאחר שנים התברר למבקשת כי מי שהורשע על פי הודאתו בבית משפט זה, ואף נגזר עליו עונש שכל הנראה ריצה, לא היה אלא מי שהתחזה לאחר, ועל כן נרשמה ההרשעה על שמו של האחר.

המדינה מבקשת לבטל את פסק הדין הרשום על שמו של האחר, ואין ספק כי בקשתה ראויה לגופה, ואף מתחייבת. הקושי מתעורר מכך שפסק הדין בו עסקינן חלוט מזה שנים.

המדינה מכירה באפשרות של פניה לערכאת הערעור (על דרך של הגשת בקשה להארכת מועד - בקשה שמן הסתם תתקבל), על מנת שזו תבטל את פסק הדין בהתאם לסמכות המסורה לה, אך לטעמה גם לבית משפט זה "סמכות טבועה" לבטל את פסק הדין.

דעתי שונה. לבית המשפט בדרגה הראשונה אין כוח לשנות פסק דין שיצא תחת ידו לאחר שקם מכסאו, אלא בעילות הקבועות כולן בחוק. כך, למשל, רשאי בית המשפט לתקן טעות בפסק דינו בתנאים המנויים בסעיף 81 לחוק בתי המשפט [נוסח משולב], התשמ"ד-1984 (שאינם מתקיימים בענייננו). הסמכות לשנות פסק דין שנתן בית המשפט בדרגה הראשונה מסורה ברגיל לבית המשפט שלערעור. במקרים מתאימים ניתן אף לפנות בבקשה לעריכת משפט חוזר.

נוכח האמור, אין זה ראוי לטעמי לעשות שימוש במקרה דנן בסעיף 3 לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], התשמ"ב-1982, הוראה בה יש לעשות שימוש זהיר ומדוד [השוו: בש"פ 10290/09 **מדינת ישראל נ' גאוני** (7.1.2010)]. מקום בו קיימות אפשרויות דיוניות אחרות להשיג את אותה תוצאה, אין צורך שבית המשפט יקנה לעצמו סמכות שלא נקבעה בחוק.

אשר על כן הבקשה נדחית.

ניתנה היום, ה' שבט תשע"ח, 21 ינואר 2018, בהעדר
הצדדים.